

DETERMINAREA DISTRIBUTIEI CAMPULUI ELECTROSTATIC

1. Chestiuni teoretice

Analiza sistemului de ecuații ale câmpului electromagnetic din punct de vedere al coerentării, completitudinii și necontradicției, se face cu ajutorul teoremei fundamentale a câmpurilor de vectori.

Natura câmpurilor de vectori se studiază cu ajutorul a două mărimi *globale*, *integrala de linie și integrala de suprafață ale vectorului câmp* cărora le corespund *mărimile locale* (diferențiale, punctiforme) *rotorul și divergența* vectorului câmp. Aceste mărimi (globale sau locale) intervin în formularea teoremei fundamentale a câmpurilor de vectori. Fără a particulariza pentru câmpul electromagnetic “ teorema fundamentală a câmpurilor vectoriale”, să considerăm un câmp vectorial caracterizat de vectorul \bar{G} . În conformitate cu această teoremă vectorul câmp \bar{G} este unic determinat în fiecare punct din domeniul V_Σ mărginit de suprafața închisă Σ , dacă se cunosc:

a) – în formulare integrală (globală):

1) *circulația vectorului* \bar{G} în lungul oricărei curbe închise Γ :

$$\oint_{\Gamma} \bar{G} d\bar{s} = C$$

2) *fluxul vectorului* \bar{G} prin orice suprafață închisă Σ care poate fi trasată în câmp

$$\iint_{\Sigma} \bar{G} d\bar{A} = \Psi$$

b) – în formulare diferențială (locală):

1') *rotorul vectorului* $\text{rot } \bar{G}$

2') *divergența vectorului* $\text{div } \bar{G}$ în fiecare punct din domeniul V_Σ

c) *condițiile în fiecare punct de pe frontieră* Σ a domeniului V_Σ (indiferent de formularea problemei, integrală sau diferențială), ce se exprimă:

○ fie prin componenta normală $G_n = \bar{n} \cdot \bar{G}$

○ fie prin componenta tangențială $G_t = \bar{n} \times \bar{G}$

d) *condițiile inițiale* în problemele regimului dinamic.

Problema determinării distribuției câmpului electric poate fi explicată cu ajutorul teoriei câmpurilor vectoriale întrucât mărimile ce descriu câmpul sunt vectorii inducție \mathbf{D} și intensitatea \mathbf{E} fiind necesar să cunoaștem sursele câmpului

rot E = 0

div D = ρ_v completează cu relația de dependență $D = \epsilon E$ unde permittivitatea electrică $\epsilon = \epsilon(E)$ este neliniară dependență de material

Cunoașterea completa și determinarea unică a câmpului este posibila prin definirea *condițiilor la limita și inițiale pe intreg domeniul de calcul*. Aceste condiții la limita sunt obținute din particularizarea relațiilor surselor pe suprafețele de separație astfel:

$\text{div}_S \mathbf{D} = \rho_s$ implica conservarea componentelor normale ale inducției electrice pe suprafețele de discontinuitate ce nu conțin sarcini.

$\text{rot}_S \mathbf{E} = \mathbf{0}$ conduce la conservarea componentelor tangențiale ale intensității campului electric pe suprafețele de discontinuitate.

Ecuațiile ce descriu câmpul fiind ecuații diferențiale, matematic pentru rezolvare trebuie să cunoască derivatele de ordin inferior inclusiv valorile inițiale ale mărimilor. Soluția într-un punct din domeniul de calcul este funcție de valoarea anterioară a marimii în punctul considerat dar și de contribuțiile în acel punct a tuturor surselor din domeniul de calcul.

Restrângerea numărului de necunoscute în domeniul de calcul este posibilă prin utilizarea potențialului scalar V ce satisfac ecuația diferențială de ordin II:

$\text{div}[-(\epsilon)^* \text{grad}(V)] = \rho_v$ completată cu condiția la limită $\text{div}_S[(\epsilon)^* \text{grad}_S(V)] = \rho_s$ ce exprimă teorema refractiei liniilor de camp electric pe suprafețele de separație. În acest mod se obține o singură ecuație ce trebuie rezolvată pe întreg domeniul de calcul. Domeniul de calcul poate fi descompus într-o colecție finită de subdomenii denumite **regiuni** în care trebuie rezolvată ecuația de ordinul II. Intrucât ecuația conține necunoscuta V cu mărimile cunoscute care sunt proprietățile de material și densitatea de sarcină ρ .

Alegerea regiunilor se face atât după existența sau inexistența sursei câmpului cât și după proprietățile de material. Conform acestor criterii se pot defini mai multe regiuni în secțiunea **BOUNDARIES**.

În câmp electrostatic potențialul electrodinamic scalar V satisfac o ecuație de *tip Poisson* $\Delta V = -\frac{\rho}{\epsilon}$ dacă domeniul de analiză conține sarcinii electrice adevărate în interior sau o ecuație de *tip Laplace* $\Delta V = 0$ în domeniile fără sursă.

Ecuațiile de tip Poisson conțin sursa în interior dar fluxul prin orice suprafață închisă se conservă. Ecuațiile de tip Laplace nu conțin sarcini în interior iar fluxul prin orice suprafață închisă este nul. Regimurile statice permit definirea relațiilor efect-cauză. Studiul acestor regimuri se face în acord cu teoria acțiunii prin cotiguitate. În cadrul acțiunii prin cotiguitate interacțiunile dintre sistemele fizice au proprietatea că *evenimentele dintr-un loc și la un anumit moment sunt influențate de evenimentele ce au avut loc în trecutul imediat (exprimate prin condiții inițiale) dar și de vecinătatea imediată (exprimate prin condiții la limită)*.

Descrierea câmpului în regim electrostatic într-un domeniu finit prin potențialul electric scalar trebuie să tină cont de proprietățile enunțate. În acest regim static evenimentele dintr-un loc nu evoluează în timp dar sunt influențate de vecinătatea imediată. *Cunoașterea și impunerea condițiilor la limită rezultă din prima formulă Green pentru câmpuri de scalari*. Dacă U și V sunt două câmpuri de scalari definite în domeniul V_Σ , fluxul prin suprafață Σ a vectorului $U \text{grad} V$ este :

$$\iint_{\Sigma} U \nabla V d\vec{A} = \iiint_{V_{\Sigma}} (U \Delta V + \nabla U \cdot \nabla V) dV_{\Sigma}$$

Presupunem U si V că sunt două soluții ce satisfac ecuația de câmp în domeniul V_{Σ} , $\Delta U = -\frac{\rho}{\epsilon}$, $\Delta V = -\frac{\rho}{\epsilon}$ cu aceleași condiții pe frontieră adică $U=V$. Scalarul diferență $U-V$ în domeniul de analiză satisfacă *ecuația Laplace* $\Delta(U-V)=0$ cu condiții pe frontieră nule $(U-V)=0$.

Prima formulă Green aplicată scalarului diferență $U-V$ conduce la $\iint_{\Sigma} (U-V) \nabla(U-V) d\vec{A} = \iiint_{V_{\Sigma}} [(U-V) \Delta(U-V) + \nabla(U-V) \cdot \nabla(U-V)] dV = 0$

Concluzia ce se poate desprinde din analiza acestei relații este că în *cazul ecuațiilor de tip Laplace fluxul total prin suprafața Σ este nul*. Acest flux nul a fost obținut prin impunerea pe frontieră domeniului a valorii mărimii scalare *condiție denumită de tip Dirichlet*. Totodată, fie că analizăm din prima formulă Green, fie din definiția unui flux în care mărimea vectorială derivă din gradientul unui potențial $\iint_{\Sigma} (-\nabla V) d\vec{A}$, un flux poate fi nul pe o suprafață Σ și dacă $\nabla V=0$ sau produsul scalar $\nabla V \cdot \nabla V=0$.

Condițiile impuse mărimii scalare pentru această situație se numesc *condiții de tip Neumann*. (*condiție naturală*) Extrapolând rezultatele putem spune că pentru orice combinație liniară $\alpha V + \beta \cdot \nabla V = 0$ (*condiții de tip Robin*) impusă pe frontieră domeniului fluxul se anulează.

2 Exemple de utilizare a soft-ului în determinarea câmpului electrostatic

2.1. Determinarea intensității câmpului și a potențialului între două sarcini punctiforme de IC egale și opuse, dispuse pe axa Oy la distanța $2d$ în aer utilizând formula integrală a potențialului electric.

Potențialul electric într-un punct oarecare al unei sarcini punctiforme este egal cu superpoziția potențialelor produse de fiecare sarcină. Alegând sistemul de coordonate cartezian la jumătatea distanței dintre sarcini potențialul într-un punct oarecare este

$$U = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{q}{\sqrt{x^2 + (y+d)^2}} - \frac{q}{\sqrt{x^2 + (y-d)^2}} \right) \quad \text{respectiv intensitatea câmpului are}$$

componentele $E_x = -dU/dx$, respectiv $E_y = -dU/dy$. Implementarea în PDEase2 a distribuției câmpului electric din zona cuprinsă între sarcini pe un domeniu L_x pe axa Ox respectiv L_y pe axa Oy cu $L_y > 2d$ impune definirea formulei integrale a potențialului electrostatic, a componentelor câmpului, a domeniului de analiză, poziționarea surselor q și condițiile pe frontieră domeniului de tip natural (conservarea componente tangențiale a câmpului ce poate lipsi în declarațiile PDEase) conform programului anexat:

Programul de calcul

Title “Câmpul între două sarcini egale și opuse ”

Select

contours=10 surfacegrid=10 {se selecteaza numarul de linii de contur}

Definitions

Lx=1 Ly=1 d=Ly/2 q=1 {sarcina electrica}

eps0=8.85e-12 c=1/(4*pi*eps0)

U=c*[q/sqrt(x**2+(y+d)**2)-q/sqrt(x**2+(y-d)**2)] {formula potentialului}

Ex=-dx(U) Ey=-dy(U) { Componentele campului}

Eabs=sqrt(Ex**2+Ey**2)

small=1e-15

Boundaries

Region 1

start(-Lx,-Ly) line to (Lx,-Ly) line to (Lx,Ly) line to (-Lx,Ly) line to finish

Plots

contour(Ex) contour(log10[abs(Ex)+small])

contour(Ey) contour(log10[abs(Ey)+small])

Contour(Eabs) contour(log10[abs(Eabs)+small])

Vector(Ex/Eabs,Ey/Eabs) as “ Directia campului”

End

Se vor studia modificările distribuției câmpului electric la distanță d variabilă și sarcină q redusă (dipol electric)

2.2 Determinarea intensității câmpului și a potențialului între plăci metalice de lungime $delx$ și grosime gy aflate la potențiale $+10V$ și $-10V$, dispuse pe axa Ox la distanța d despărțite de un dielectric .(Condensatorul plan)

Armăturile condensatorului plan sunt două plăci metalice identice de arie A dispuse paralel la distanța d mult mai mică decât dimensiunile armăturilor .Dielectricul liniar, izotrop și omogen de permitivitate constantă, ocupă domeniul dintre armături. Sarcinile electrice egale și de semne opuse stabilesc în dielectric un câmp electric care se poate approxima uniform, cu excepția marginilor armăturilor unde câmpul este neuniform (efect de margine)

Sistemul de coordonate atasat domeniului de calcul este cel cartezian cu centrul la jumătatea distanței dintre armaturi . Intensitatea câmpului electric are componente Ex=-dU/dx, respectiv Ey=-dU/dy. Ecuația diferențială vectorială ce trebuie rezolvată este ecuația Laplace divgradU=0 Implementarea în PDEase2 a distribuției câmpului electric din zona cuprinsă intre plăci pe un domeniu Lx pe axa Ox respectiv Ly pe axa Oy cu Ly>d impune definirea componentelor câmpului ,a domeniului de analiză , poziționarea plăcilor (surselor) și condițiile pe frontieră domeniului de tip natural (conservarea componente tangențiale a câmpului) Se determină totodată inducția electrică în domeniul de analiză cu relațiile Dx=εEx respectiv Dy=εEy și densitatea de energie w_e=1/2(DE).

Permitivitatea relativă a mediului dintre placi se consideră ε_r=7

Title "Condensator plan"

Variables U

Definitions

```
Lx= 1      Ly= 1      delx= 0.5      d= 0.2      gy= 0.2*d
Ex= -dx(U)    Ey= -dy(U)    Eabs= sqrt(Ex**2+Ey**2)
eps0= 8.854e-12      U0= 10      { Potentialul armaturilor }
eps                      {se defineste pe regiuni }
DEx= eps*Ex    DEy= eps*Ey    Dabs= sqrt(DEx**2+DEy**2)
energy_d= 0.5* Eabs* Dabs      { densitatea de energie }
small= 1e-15
```

Equations

```
del2(U)= 0
```

Boundaries {regiunile se definesc ori de cate ori se modifica proprietatile de mediu}

region 1

```
eps= eps0          { Vid }
start(-Lx,-Ly) load(U)= 0      { limita domeniului de calcul }
line to (Lx,-Ly) to (Lx,Ly) to (-Lx,Ly) to finish
      start(-delx/2,-d/2)          { armatura inferioara a condensatorului }
      value(U)= -U0      line to (delx/2,-d/2)
      to (delx/2,-d/2-gy) to (-delx/2,-d/2-gy) to finish
      start(-delx/2,d/2+gy)          { armatura superioara a condensatorului }
      value(U)= U0      line to (delx/2,d/2+gy)
      to (delx/2,d/2) to (-delx/2,d/2) to finish
```

region 2

```
eps= 7.0*eps0          { dielectric }
start(-delx/2,-d/2) line to (delx/2,-d/2)
      to (delx/2,d/2) to (-delx/2,d/2) to finish
```

Monitors

```
contour(U)
```

Plots

```
contour(U)    contour(Ex)    contour(Ey)
```

```

elevation(Ey) from (-Lx,0) to (Lx,0)
elevation(DEy) from (-Lx,0) to (Lx,0)
contour(energy_d)    contour( energy_d) zoom(-delx,-2*d, 2*delx,4*d)
surface(energy_d)
contour(log10(Eabs+ small))    contour(log10( Dabs+ small))
vector(DEx/Dabs, DEy/Dabs) as "Direction of D"
surface(log10( Dabs+ small))

```

End

2.3 Condensatorul cilindric circular. Armăturile condensatorului sunt constituite din doi cilindri coaxiali de lungimi identice l și de raze r_e și r_i iar dielectricul de permittivitate constantă ϵ ocupă domeniul dintre armături. Sarcina electrică pozitivă care încarcă armătura interioară stabilește în dielectric un câmp electric care se poate aproxima radial cu excepția extremităților (efect de capăt).

Title "Condensator Coaxial "

```
Select errlim= 1e-4      contours= 10   surfacegrid= 30
```

Variables U**Definitions**

```

rad0= 1e-3    rad2= 10e-3
Ex= -dx(U)    Ey= -dy(U)    Eabs= sqrt(Ex**2+Ey**2)
eps0= 8.854e-12    U0= 1.0      { Potentialul cilindru interior}
eps          { definit pe regiuni}
DEx= eps*Ex    DEy= eps*Ey    Dabs= sqrt(DEx**2+DEy**2)

```

Equations

```
dx( -eps* dx(U))+ dy( -eps* dy(U))= 0
```

Boundaries**region 1**

```

eps= 3*eps0      { permittivitatea }
value(U)= 0       { potentialul}
start(rad2,0)
arc to (0,rad2) to (-rad2,0) to (0,-rad2) to finish
value(U)= U0      { potentialul firului central}
start(rad0,0)
arc to (0,-rad0) to (-rad0,0) to (0,rad0) to finish

```

Monitors

```
contour(U) as "Potential Electric"
```

Plots

```

contour(U) as "Potential Electric"  contour(Ex)  contour(Ey)
elevation(Eabs) from (0,0) to (rad2,0)
elevation(Dabs) from (0,0) to (rad2,0)
vector( DEx/Dabs, DEy/Dabs) as "Directia D"

```

End

Se vor studia modificările distribuției câmpului electric și inducției dacă sunt introduse două straturi dielectrice cu permittivitățile relative 7 și 3